

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα μέτρα καθορισμού των εφαρμοστέων κυρώσεων σε περίπτωση παραβάσεως των άρθρων 4 και 7 του κανονισμού 511/2014 δεν έχουν ακόμη ληφθεί από την Ιταλική Δημοκρατία, τούτο δε μολονότι, αφενός, τα μέτρα αυτά έπρεπε να έχουν ληφθεί στην έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους από 11ης Ιουνίου 2014 και, αφετέρου, κατόπιν των μέτρων αυτών τα κράτη μέλη έπρεπε επίσης να λάβουν «όλα τα αναγκαία μέτρα διασφάλισης της εφαρμογής τους», όπως επισημαίνεται στην τελευταία περίοδο του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 511/2014.

Επιπλέον, η παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού αυτού έγκειται επίσης στο ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν κοινοποίησε τα μέτρα σχετικά με τις κυρώσεις. Συναφώς, κατά την τελευταία παράγραφο του άρθρου 11 του κανονισμού 511/2014, η Ιταλική Δημοκρατία όφειλε να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τους κανόνες «που αναφέρονται στην παράγραφο 1» της διατάξεως αυτής, δηλαδή τους «κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που ισχύουν σε περίπτωση παράβασης των άρθρων 4 και 7», πριν από την 11η Ιουνίου 2015.

(¹) ΕΕ 2014, L 150, σ. 59.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Senāts) (Λετονία) στις 3 Ιουνίου 2020 — AAS «BTA Baltic Insurance Company» κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-230/20)

(2020/C 255/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa (Senāts)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: AAS «BTA Baltic Insurance Company»

Έτερος διάδικος: Valsts ieņēmumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο τριτεγγυητής στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 195 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (¹) —όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000 (²)— να θεωρηθεί ως οφειλέτης κατά την έννοια του άρθρου 221, παράγραφος 3, [του ίδιου κανονισμού], με αποτέλεσμα να εφαρμόζεται ως προς τον εν λόγω τριτεγγυητή η προθεσμία που καθορίζεται στο ως άνω άρθρο 221, παράγραφος 3;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί ο τριτεγγυητής να θεωρηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 232, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, ως ο καθού η εκτέλεση της αποφάσεως ή ως ο καθού η αναγκαστική εκτέλεση προς είσπραξη της οφειλής, ή ως ο θιγόμενος από την εκτέλεση, με αποτέλεσμα να εφαρμόζονται ως προς τον εν λόγω τριτεγγυητή οι κανόνες του κράτους μέλους σχετικά με την αναγκαστική εκτέλεση, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων που αφορούν τις προθεσμίες;
- 3) Εάν, κατά τους εφαρμοστέους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο τριτεγγυητής δεν θεωρείται ως οφειλέτης κατά την έννοια του άρθρου 221, παράγραφος 3, του κανονισμού, ούτε ως καθού η εκτέλεση της αποφάσεως ή θιγόμενος από την εκτέλεση, μπορεί να εφαρμοστεί ως προς τον τριτεγγυητή η απορρέουσα από την αρχή της ασφάλειας δικαίου απαίτηση κατά την οποία πρέπει να τηρείται εύλογη προθεσμία παραγραφής;

(¹) ΕΕ 1992, L 302, σ. 1.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2000, L 311, σ. 17).